

Prethodno pitanje

Može li se članak 4. točku 6. Okvirne odluke 2002/584⁽¹⁾ tumačiti na način da ga se ne može primijeniti na činjenice zbog kojih je kaznu oduzimanja slobode izrekao sud države članice izdavateljice naloga ako su te iste činjenice na državnom području države koja izvršava nalog kažnjive samo novčanom kaznom, što znači da u skladu s nacionalnim pravom države koja izvršava nalog nije moguće izvršiti kaznu oduzimanja slobode u državi članici koja izvršava nalog i to na štetu socijalne rehabilitacije osuđene osobe te njezinih obiteljskih, društvenih, gospodarskih i drugih veza?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.; ispravak SL L 222, str. 14.)

Tužba podnesena 4. rujna 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, P. Ondrušek, A. Tokár, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što je produljila do 31. prosinca 2046. istek roka na koji je dana koncesija radova u vezi s autocestom A 12 Civitavecchia-Livorno a da nije objavila poziv na nadmetanje, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. i 58. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 31. ožujka 2004., o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.), kako je kasnije izmijenjena;
- Talijanskoj Republici naloži snošenje sudskih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da je produljenje do 31. prosinca 2046. koncesije za radove na autocesti A 12 Civitavecchia-Livorno izmjena bitnog uvjeta koncesije; kada je riječ o materijalnoj izmjeni te koncesije, navedeno produljenje jednako je sklapanju nove koncesije za radove te kao takva treba biti objavljena putem objave poziva na nadmetanje. Međutim, s obzirom da nije došlo do objave, Talijanska Republika je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. i 58. Direktive 2004/18/EZ.